

Nr 11

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner om upphävande av varuskatten för marmelad och ersättningsmedel härför.

(1:a avd.)

I de inom riksdagen väckta, till bevillningsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 313 av herr *Herbert Hermansson m. fl.* och II: 235 av herr *Carlsson* i Bakeröd *m. fl.* har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt icke skall utgå för marmelad och ersättningsmedel härför.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionerna framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför icke lämnas i det följande, hänvisa till motionen II: 235.

Enligt 1 § förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, erläggas varuskatt, där varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införes till riket. I nämnda förteckning är upptagna choklad- och konfityrvaror samt kemisk-tekniska preparat i den mån de är att hänföra till vissa angivna varugrupper. I fråga om gruppen choklad- och konfityrvaror kan beskattningen sägas väsentligen omfatta sötsaker och glass samt pulver och tabletter för beredning av läskedrycker.

Vad angår marmelad eller ersättningsmedel härför, är dessa varor underkastade skatteplikt allenast i den mån de ingår i sötsaker, framställda »i utformade figurer, stänger eller stycken».

Varuskatten utgår med visst procenttal av varans beskattningsvärde. Detta procenttal, som är angivet i den förenämnda varuförteckningen, utgör för choklad- och konfityrvaror 65 procent.

Enligt 3 § 2 mom. varuskatteförordningen är en varas beskattningsvärde i regel lika med det lägsta pris, som den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare, varuskatten icke inberäknad i priset.

Frågan om beskattningen av marmelad och ersättningsmedel härför behandlades av 1955 års riksdag i anledning av motionsvis framställt yrkande att dessa varor skulle undantagas från skatteplikt. Som motivering för yrkandet anfördes bl. a., att en sådan åtgärd skulle vara av stor betydelse för den svenska fruktodlingen; i motionerna riktades därjämte viss kritik

mot bestämmelsernas utformning i fråga om dessa varor. Motionerna hänvisades till bevillningsutskottet, som i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 12 avstyrkte motionerna. Utskottet framhöll, att det av motionärerna framförda önskemålet i fråga om angelägenhetsgraden uppenbarligen måste vägas mot kravet på att en i möjligaste mån enhetlig beskattning inom gruppen choklad- och konfityrvaror upprätthölles. Med erinran om pågående utredning rörande de indirekta skatterna uttalade utskottet att det icke borde komma i fråga att riksdagen utan att avvakta resultatet av utredningens arbete toge ståndpunkt till spørsmålet att slopa beskattningen av en varugrupp, som varit underkastad beskattning alltsedan varuskatten infördes år 1941.

I de nu föreliggande motionerna framhåller motionärerna bl. a., att det syntes anmärkningsvärt, att marmeladen belades med varuskatt. Ifrågavarande tillverkning, som vore av stor betydelse för den svenska fruktodlingens avsättning, borde i stället stimuleras. Skäl förelåge därför enligt motionärernas mening för att frågan om avskaffande av varuskatten för marmelad ånyo prövades.

Utskottet. Enligt förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt föreligger skatteplikt för marmelad eller ersättningsmedel härför endast i den mån varorna ingår i sötsaker, framställda i utformade figurer, stänger eller stycken. Skatten utgår, liksom för övriga skattepliktiga choklad- och konfityrvaror, med 65 procent av varans beskattningsvärde, som i regel är lika med det lägsta pris — varuskatten icke inberäknad — den skattskyldige betingar sig vid försäljning av varan i större poster till återförsäljare.

I förevarande motioner har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att varuskatt icke vidare skall utgå för marmelad eller ersättningsmedel härför. Såsom framgår av den ovan lämnade redogörelsen har det i motionerna upptagna spørsmålet tidigare varit föremål för prövning vid 1955 års riksdag i anledning av väckta motioner i ämnet. Motionerna föranledde emellertid icke någon riksdagens åtgärd. Man ansåg sig icke böra föregripa resultatet av pågående utredning rörande den indirekta beskattningen.

Den ståndpunkt riksdagen sålunda tidigare intagit i föreliggande fråga synes alltjämt böra hävdas. Det bör alltså enligt utskottets mening icke komma i fråga att nu utan avvaktan på resultatet av pågående utredning, vilken beräknas föreligga inom en nära framtid, överväga en ändring i varuskatteförordningen av den innebörd som yrkas i de föreliggande motionerna. I enlighet härmed avstyrker utskottet de likalydande motionerna I: 313 och II: 235.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att de likalydande motionerna I: 313 av herr Herbert Hermansson m. fl. och II: 235 av herr Carlsson i Bakeröd m. fl.

om upphävande av varuskatten för marmelad och ersättningsmedel härför icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 februari 1956

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Heüman, Spetz, Franzon, Eriksson, Söderquist, Velander, Niklasson, fröken Ranmark samt herrar Bengtson och Falk;

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Orgård, Nilsson i Svalöv, Sjölin, Brandt, Kollberg, Henriksson, Jansson i Aspeboda och fru Holmqvist.